

Deník

49

WP

2. číslo
21. června

ЖЕНА В ДЛИННОМ ПЛАТЬЕ
ВНЕШНЕ ПОСЛЕ

Nezapomeň

- Určitě si nezapomeňte vyzvednout v Duze CD, kde mnozí národní až nadnárodní umělci recitují Máchův Máj. Komentářem jej opatřil Rudolf Matys.
- tento výše jmenovaný - Rudolf Matys měl vést v pátek seminář, nepřijede ale, páč je nemocen. Místo něho byl vyvolen Stanislav Rubáš.
- jo, a holky a ženy! Rozhodně nezapomeňte navštívit místní úžasný sekáč, který je v Demlově/!/ ulici. Mají tam spoustu krásných oblečků - 15,- korun kus.

mluvil jsem s...

Nacpaný sál a sálající těla a potem zalitá čela účastníků Wolkrova Prostějova vyhlížející herečku Báru Hrzánovou: včerejší večer v Duze. Máchův Máj v její interpretaci bylo první představení letošního WP, ovšemže nesoutěžní, nýbrž inspirativní.

Jela jste na WP s očekáváním vnímavého nebo rýpavého publika?

Těšila jsem se, že tu budou samí mladí lidé – a ještě vzdělaní. A lidi, kteří se zajímají o poesii (Bára Hrzánová vyslovuje *důsledně poesii*). Z mé strany se očekávání naplnilo. Já jsem hrozně spokojená dneska večer.

I když bylo únorné vedro?

Já jsem ješterka, já radši teplo, než zimu, takže mě to moc nevadí.

Máchův Máj je velmi náročný text. Čím vás přitáhl, že jste se do něj pustila?

Mě přitáhl pan režisér Miloš Horanský, já jsem v tom naprosto nevinně. Já bych si to v životě nevybrala, nesnášela jsem divadlo jednoho herce a v životě nikdy jsem nejezdila na žádný soutěže recitovat poesii. (smích) Já jsem vopravdu kozel zahradníkem, a protože je režisér Horanský okouzluující a velice vzdělaný člověk a moc krásně umí povídat, tak jsem mu sedla na lep až jsem takhle skončila jako herečka divadla jednoho herce. A ještě poesie.

A sedla jste na lep i Máchovi? Okouzli vás i on?

No bylo to těžký, protože my jsme se spolu docela hodně prali a já jsem mu vyčítala, samozřejmě, protože jsem byla neschopná se to naučit. A vyčítala jsem hory doly tomu Máchovi, jako že nedrží refrén, a že když už si vymyslí teda nějaký vtíp ve verši tak že ho potom nedotáhne do konce. Takže to bylo takový, že von se bránil chlapec a já jsem se mu taky bránila, až jsme se nakonec takhle pěkně potkali.

Zkoumala jste v rámci přípravy třeba i Máchovy intimní deníky, abyste se k němu dostala blíže?
Je to intimní deník a jeho intimní život a mě to vůbec nezajímá, mě zajímá jeho poesie a jeho řemeslo, to je pro mě podstatný.

Ptala se Petra

Dnes

3

Zlín

STŘEDA 21.ČERVNA 2006

7.30 P

Přednáškový sál ND

Je ráno...s tím nic nenaděláte, ale můžete zkusit hlasovou rozcvičku s Ing. Liborem Vackem k „nastartování“ recitátorů sólistů a dalších zájemců.

9.00-16.20

Přednáškový sál ND

I.kolo soutěže recitátorů sólistů

18.00

DUHA - N /nominace z krajského kola/
ZAMRAČENÉ DĚTI, Píseň - „FIXNÍ IDEA“
Leonid Andrejev, scénář: Jiří Reichel

19.30

Přednáškový sál ND - N

DOHRÁLY JSME, ZUŠ Uherské Hradiště -
„AUCASSIN A NICOLETTA“
překlad: Hanuš Jelínek, scénář: Hana Nemravová a soubor

20.30

DUHA - N

Dramatický kroužek NABOSO, Boskovice - „MAGORŮV SBOR“
I.M. Jirous, scénář: Tomáš Trumpeš a kolektiv DK NABOSO

22.00

DUHA

Je pozdě večer...s tím také nic nenaděláte, ale máte-li výdrž,
čeká vás ještě povídání poroty, účinkujících a diváků
o zhlédnutých představeních.

ČTVRTEK 22.ČERVNA 2006

7.30 P.P

Přednáškový sál ND

Je ráno...s tím nic nenaděláte, ale můžete zkusit hlasovou rozcvičku s Ing. Liborem Vackem k „nastartování“ recitátorů sólistů a dalších zájemců o tento způsob zahájení dne...

9.00-15.30

Přednáškový sál ND

II.kolo soutěže recitátorů sólistů

18.00

DUHA - N

HOP - HOP, ZUŠ Ostrov - „V BLUDIŠTI MÉHO SRDCE“
světová autoři, scénář: soubor HOP-HOP

19.15

Přednáškový sál ND - N

MIMO PATRO, ZUŠ Liberec - „JEDNOMU NEROZUMÍM“
/Rimbaudovy variace/
Jaen Arthur Rimbaud, scénář: Jaromír Typlt a kolektiv

20.15

DUHA - N

STUDIO STARÁ HASIČKA, Brno -
„JIŘÍHO PASTÝŘE SMUTEK SEBESÁM“
Jiří Pastýř, dramaturgie: Zdeněk Šturma
režie: Roman Mach, hudba: Vít Šmerek a Pavel Rybička

22.30

DUHA

Je pozdě večer...s tím také nic
nenaděláte, ale máte-li výdrž,
čeká vás ještě povídání poroty,
účinkujících a diváků
o zhlédnutých představeních.

Cituji se

Redakce Deníku pátrá:

Na hradě Houska pozoruje tamní kastelán Konopásek už od mrazivého dubna podivný úkaz: ze zprvu malé trhliny v hradním zdivu se klube časoprostorová díra. Konopásek tvrdí, že v podvečer slychává z otvoru podivná volání, prý jména. Není schopen si je ale zapamatovat. Překvapivě i zámek Kynžvart neurčitě obchází důvod ke změnám v otevírací době. Na přímý dotaz odpovídají zaměstnanci vyhýbavě; naštěstí výměnou za slib na zaručený prostředek pro potření bolševníku se ze správce podařilo vydolovat podezřelé informace. V kabinetu kuriozit, který je dočasně z „technických“ důvodů uzavřen, byl čím dál více cítit rum. Po počátečních perzekucích správce objektu byl objeven zdroj

zápachu: vychází z tabatěrky získané knížetem Metternichem. Byla vyrobena ze dřeva ze sudu s rumem, v němž bylo uloženo mrtvé tělo lorda Byrona během převozu (po moři a dlouho) z Řecka do Anglie.

Zatím se nepodařilo najít mezi těmito událostmi souvislost, každopádně oba kasteláni si stěžují, že na podobné romantické výstřelky nemají v sezóně čas ani náladu.

Obě památky budeme nadále bedlivě sledovat: zdá se totiž, že volání i rumové výpary v současné době kulminují.

zprávu zpracovala: Denikářka Petra

Podíval

Soubory! Které
dnes hrají! Str. 4!

Dali jsme je dohromady:
Šalda, Kovářik a Eisner
na str. 5!

Fotostrana ze
zahájení str. 8-9.

Zalíbí se vám více
maďarský nebo
německý překlad
Máje? Na straně 9.

Kdo dnes hraje

Trochu jsme si „proklepli“ soubory, které postoupily na letošní WP a obeslali je následujícími otázkami:

1. Jaký moment je ve vaší inscenaci nejromantičtější?
 2. Co jste dělali letos v máji?
 3. Napište deníkový zápis vašeho nej- společného zážitku
- Ze souborů, které uvidíme dnes večer, odpověděly:

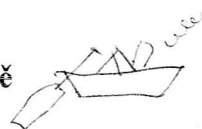
Zamračené děti, Plzeň

1. Romantické momenty u nás mohou diváci číst mezi řádky, je jen na nich, jestli jim to přijde zvrhlé, nebo romantické
 2. Radovali se, zkoušeli, milovali se, žrali se...
 3. Podle mě byl nejlepší společný zážitek naše soustředění v Bukové, kde jsme naprosto nahlédli do nitra naší předchozí inscenace a mohli jsme tak přirozenou cestou vytvořit naše souborové heslo.
- /za soubor odpovídala Eva Koutová/

Dohráli jsme, Uherské Hradiště

Od: Evy Burešové /představitelky Nicoletty

#1) z našeho představení romantika přímo teče!

ale zřejmě nejromantičtější chvíle nastala při premiéře, když na sebe aucassin s # nicolettou při vášnivém náskoku strhli oponu #

2) # v máji jsme byli v háji # -hanička ze sedmi šteňat, která jí splodili shakespeare a bella # -starší část souboru z maturity # -a mladá a neklidná část se po háji v máji procházela se svými protějšky # #

3) # v červenci minulého roku uspořádali naši milí vedoucí herecký tábor pro čechy a # slováky a zde vám nabízíme nahlédnutí do deníčku jedné z účastnic:

9.7.2005

můj milý deníčku, po odporně dlouhé cestě na kole naše skupinka lehce ovíněna # konečně dorazila do tábora. jako poslední. a tu se to stalo - uviděla jsem ho - # svalnatého kuchaře říšu! je hrozně moc vzdělaný neboť říká, že mluví dvanácti # světovými jazyky. jeho tatínek je velmi bohatý. nechal vydláždit jídelnu # dlaždicemi diamantové tvrdosti, takže na nich máme zakázáno stepovat. ale říša # říkal, že mě stejně naučí stepu, protože to umí od freda astéra nebo tak nějak.

no, asi se zamiluju...

10.7.2005

říša mi vyprávěl, jak vařil v patnáctihvězdičkovém hotelu, jehož jméno ale # zapomněl. dělal šéfkuchaře! je mu sice jen sedmáct, ale jeho dosavadní úspěchy # mi imponují. je úžasný!

11.7.2005

říša říká, že jeho maminka je bývalá světová topmodelka a nejlepší kámoška # klaudyje šifer! tý jo, to by byla tchýně! miluju jeho i rodinu!

12.7.2005

říša mi dnes svěřil veilké tajemství. dřív vážil víc než sto kilo, ale od té # osudové události, kdy v čikágu zachránil alkapounovi život když chytil místo něj # pět kulek do svého těla a jednu do zubů, tak si představ, milý deníčku, od té # doby má konexe. a proto už váží jen osmdesát kilo. nevím sice, co konexe # znamenají a jaký mají vliv na hubnutí, ale i tak doufám, že taky někomu # zachráním život! jsem moc zamilovaná # 13.7.2005 # říšův táta učil čaka norise kung-pao! teda, kung-fu! doted' za nima o vánocích # létá helikoptérou! říša je má největší láska!

14.7.2005

říša dřív tančil v taneční skupině majkla džeksna! ach....

15.7.2005

říša je poradcem efbíáj a síájěj pro ufo! dokonce ví, jak je přivolat! dnes v # noci jsme se spolu romanticky procházeli po louce a baterkami jim posílali # signály, neboť říša říkal, že mají přiletět a schodit nám nějaké cigára a herák.

hm, nepřiletěli... ale stejně ho miluji!

16.7.2005

říša uvařil brambory a ony přes noc záhadně zkvasily. myslí, že to bylo ufo.

nevím, ale s posledními zbytky obědu, snídaně a včerejší večere mě i opouští # láska k říšovi, protože mi ani nepřišel podržet vlasy. mám střevní chřipku.

vojta má střevní chřipku. jituška má střevní chřipku. dokonce i radka má střevní # chřipku. jen slovenská půlka tábora má čistý průjem.

4

Mácha

... Co našel Mácha, když vstupuje do naší literatury? Není toho mnoho, co mu dávala tehdejší poesie česká. Bylo tu trochu galantní rokokové lyriky, ždíbec slad'oučkého pastýřského idylismu a la Gessner, kousek odpadkové osvětářské moudrosti velmi laciné známky, která bojovala s lidovými pověrami, a špetka folkloristického konservativního romantismu, který napodobil lidovou píseň. V oboru vysokého umění slovesného byla tu Kolárova „Slávy dcera“ se svým abstraktním patosem vlasteneckým i moralistním, byla tu Poláková popisná poesie, ve své době již anachronism – všechno nesené touhou spíš po akademické bezvadnosti než žhavé životnosti. Kromě toho bylo to všechno již zvětralé, rozmělněné napodobiteli, rozdupané v šablonu. ... Teprve Mácha je muzický genius, který rozzvučuje věci z jejich jádra. Hlasitě vyzpívává a někdy i vykřikuje bídu a hrůzu doby, v které se dusí, vkládá prst do jejich ran se smělostí, která pobuřuje vrstevníky.

(F. X. Šalda: *Mácha snivec i buřič*, prosloveno na máchovském večeru v Národním divadle v Praze 22. 5. 1936. Pavlu Eisnerovi přátelsky připsáno. Melantrich, Praha, 1936)

„Tak považuji rozdíl věku lidského, tak mně večer jasný vždy upomene mladost mou, až někdy šedivý hlavu mou
krýti bude vlas, až parného poledne slunce sníží šíji mou, a tak i teď při prvním obraze mladosti mé večerní mně
vstoupilo šero.“ /K.H.M./

Počátek všeho večerem? Jistě, i v Máji je pozdní večer vstupním obrazem. A jaká je tedy jeho Noc s „nesčíslnými hvězdami obrazotvornosti“? Toto a mnohá další vábívá máchovská témata se během válečných let snažil pojednat s erudicí, nad níž musíme žasnout a hluboce smekat, muž, jemuž se - jako Máchovi! - dostala do vínku dvojí jazyková výbava, německá a česká. Tento člověk napsal nejenom úžasné kompendium máchovských meditací nazvaných Na skále a vydaných překvapivě už pár měsíců těsně po konci války, ještě roku 1945 - bohužel pouze však jedenkrát. Jmenoval se **Pavel Eisner /1889 - 1958/** a je znám především jako autor druhého, daleko rozměrnějšího kompendia, souboru studií o českém jazyce **Chrám i tvrz**, podnes znovu a znovu vydávané, obdivované a hojně citované „bible o jazyku“. Člověk, který žil češtinou i pro češtinu. Ano, i Eisner, původem německý Žid, si užil své, v poslední fázi války jen o vlasek unikl transportu. Jeho židovsko-německé češství ho přímo kvalifikovalo přeložit kongeniálně věkového bližence F. Kafku... A kdyby jenom jeho! Byl moderním polyglotem, znalcem 15 jazyků! Z angličtiny - s citem pro rekvizity její americké podoby a s neopakovatelným šarmem přeložil *Pana Kaplana, který má třídu* rád Leonarda Q. Rosse, podnes překladatelsky těžko překonatelný počin. Je cosi symbolického v tom, že právě on vypravil se k Máchovi jako na skálu, jako k jistotě nejpevnější - *Dvanáct zastavení máchovských* - nechtou se lehce, meditace prokládané citacemi veršů nejenom českých, od první do poslední pocitově napružené odhodláním portrétovat Máchu jako básníka nekonvenčního a rebelujícího: „*Celé Máchovo dílo je bojem světla s mlhou a tmou, bojem o světlo, a tedy pro světlo. Není v české poezii boje radikálnějšího a zapřísáhlejšího*“

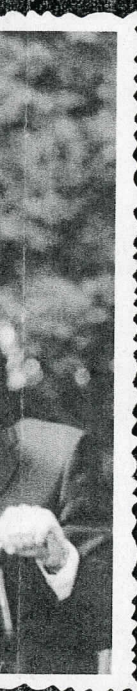
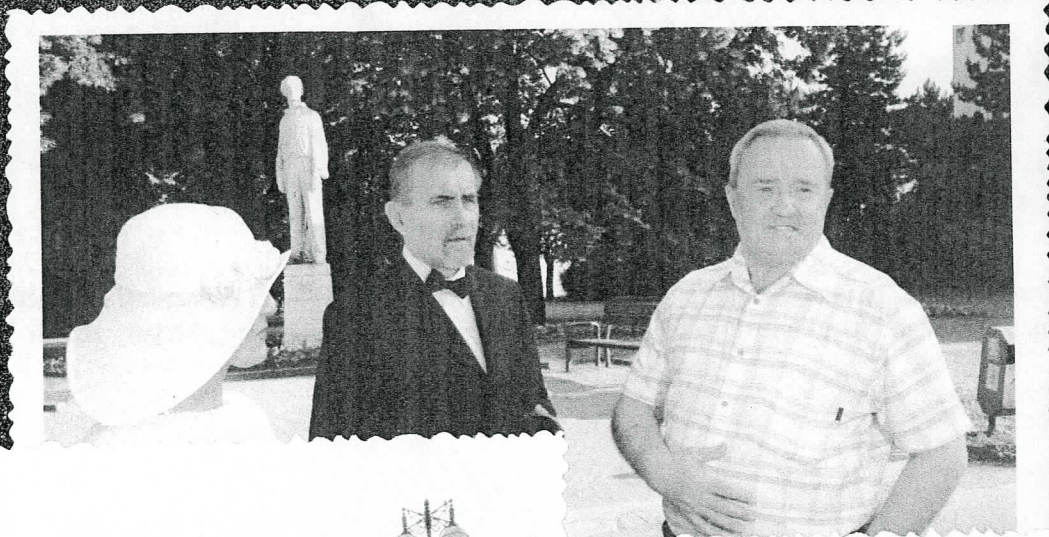
(Mirek Kovářik, 2006 pro Týdeník Rozhlas)

Tma Slovo nějak rozeklané samo v sobě. Nastupuje s hustou sevřeností nesvětelného souhláskového shluku, výborně tak sugeruje tmu; ale ihned ústí v širou světelnost své samohlásky.

A pozor: *tmu* nemohu zdobnit. *Světlo* ano – vznikne *světýlko*. *Tma* se vymyká jakémukoli usilování zdobňujícímu, ochočivému, příkrasnému. Neboť *tma* je *nepřítel*. A od takových slov není zdobnělin. Jen si je projděte a dáte mi za pravdu: *nepřítel*, *odpůrce*, *sok* – což teprv *vrah* – všechno možné dovede čeština zdobnit, tyto pojmy, tato slova umenšit, zhezčit nedovede a nehodlá.

(Pavel Eisner: *Čeština poklepem a poslechem*, Pražské nakladatelství Jiřího Poláčka, 1996)

Zahájení
WP

K. H. M. MÁJ

Ku poučení i ku zábavě jsou různé překlady Máje. Výhodu mají jazykově vybavení: ti si i počtou. Velice tuze děkujeme Standovi Rubášovi, porotci I. kategorie, od něhož jsme překlady získali.

MAI von Karl Hynek Macha

přeložil Alfred Waldau

Spätabend war's — es war der erste Mai —
Ein Abendmai — es war der Minne Zeit.
Die Turteltaube lockt' zur Seligkeit
Im duft'gen Kieferhain, so traut und treu.
Von Liebe flüsterten die stillen Moose,
Und Liebeswehe log der Blütenbaum,
Von Liebe sang die Nachtigall der Rose,
Der Abendwind verriet den Rosentraum.

Byl pozdní večer — první máj —
Večerní máj — byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
Kde borový zváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
Květoucí strom lhal lásky žel,
Svou lásku slavík růži pěl,
Růžinu jevil vonný vzdech.

Karel Hynek Mácha: MÁJUS

Přeložil Efraim Israel, 2000

Már késő est volt — kora május —
Esti május — szerelmi kor,
Szerelmet mikor gerle szól,
Hol fenyves ébred, mély, homályos.
Moha sugott szerelmi kint
S hazudott a virágzó fa,
Szerelmét csíz vallotta ma,
Illattal vallott rózsa szint.

Karel Hynek Mácha: MAJ

Přeložil: Józef Waczków, 1971

Był wieczór — maj — miłości czas —
wieczorny maj; do miłowania
synogarlicy głos nakłania,
gdzie pachnie w mgle iglasty las.
Juž o miłości szepce mech;
klamí jej ból rozkwitłe drzewa,
słowik ją słodko róży śpiewa,
plonie nią róży wonny dech.

Karel Hynek Mácha: MAGGIO

Přeložil Riccardo Selvi

Giunto era maggio — ed era tarda
la sera — e la pineta auliva.
Stagion d'amore! Nunzia schiva
ne fu la tortora maliarda.
Financo il muschio silenzioso
n'avea sentor. Gemea d'un moneo
sospir d'amor l'arboreo tronco
fraa' fior sepolto. I rnelodioso
messaggio inviava a donna rosa
il piccol menstrel d'amor,

Karel Hynek Mácha: MAY

Přeložila Edith Pargeter

Late evening, on the first of May—
The twilit May—the time of love.
Meltingly called the turtle-dove,
Where rich and sweet pinewoods lay.
Whispered of love the mosses frail,
The flowering tree as sweetly lied,
The rose's fragrant sigh replied
To love-songs of the nightingale.

V této rubrice se budou potkávat zahraniční „zhrubasoučasníci“ Karla Hynka Máchy a současní mladí básníci, kteří se svým věkem zhruba přibližují věku, kdy KHM zemřel. Zajímá nás kontext i srovnání – a zveme vás ke společné ochutnávce.

Současníci a Věrníci &

Walt Whitman

Jsem ten, jenž bolestně miluje

Jsem ten, jenž miluje s bolestnou něhou;
Je země přitažlivá? Nepřitahuje snad všechna
hmota v bolesti všechnu hmotu?
Tak je tomu s mým tělem vůči všem, které
potkám nebo znám.

(Spojím vás láskou milenců, překlad Jiří Kolář nebo Zdeněk Urbánek -
u jednotlivých básní překladatelé neuvedeni, vydal Jiří Buchal, 2002)

Alexandr Sergejevič Puškin

Měděný jezdec (úryvek)

Hle, bledne mlha mokré noci,
klube se matné svítání...
Den hrůzy!

Něva bojovala
celou noc s mořským příbojem,
nakonec tuhý odboj vzdala,
šik jejích vln byl odzbrojen...
Od rána stály na nábreží
dav, jež bavily se tím,
jak Něva vzduté vlny ježí, střiká a pění vířením.
Moc větru byla vytrvalá,
jařmená Něva, samá tmář,
dokola v kotli kлокotala
a náhle jako lita saň
vrhla se na město. A v mžiku
se rozutekli zvědaví,
pusto – jen voda na chodníku,
ta nejdřív sklepy zaplaví,
kanály vystupují z mříží,
jak Tritón ve vodě se zhlíží
Petrohrad, po pás mokřavý...

Útok a obchvat! Voda v ráži
jak zloděj leze do oken,
záděmi loďek do skel vráží
a nese v zmatku divokém
trhové nůše pod plachtami,
majetky chudých, střešní trámy,
všechno, co není z kamene,
chajdy i mosty stržené
i rakve, které vyplavila
z hřbitovní hlíny.

Lid má strach,
vidí trest boží v záplavách,
vždyť hynou všechna lidská díla!
Kde vezme dům a chléb?

(Měděný jezdec a jiné básně, překlad
Zdenka Bergerová, Československý spisovatel 1976)

Radek Malý : Záblesky

(Marseille 12.–17. 11. 2002)

Rackové křičí Něco se jim nezdá
a duje mistral Gogh se pominul
Do moře padá strašně velká hvězda
Syčí to Syčí Zůstane jen sůl

V přístavu jsou k mání mrtvé ryby
Rybáři dnes měli dobrý lov
Jen ta zlatá na stolech zas chybí
Nebe v moři Roztavený kov

Černoška kojí dítě. Na ulici.
Kousek dál... feťák? Jizvy na dlaních...
Notre Dame de la Garde... Námořníci
a lodě... Neveze mě žádná z nich

Přístavním holkám zdvihná vítr sukně
The sun is shining on the beach
Mademoiselle... Bon jour... Zítřka prý svět pukne...
Tož Pámbu s námi a zlé pryč

Ve světle lamp je přístav oranžový
a déšť je oranžový Oranžová tma
A jak a kdo se potmě vyznat má?
A jestli někdo, tak kdo mu to poví?

Lví oči planou z oken vily Belle Vue
Příboj řve jak lvi a vlny se valí
A není dobré zahrávat si se lvy
Velké je moře
a já jsem tak malý

(Větrní, zcestné verše, Petrov, Brno 2002)

Vedro Bára K. H. M. áj

reakce z publika:

- Dobroš.
- Průměrný, nemám rád tyhle verše.
- Představení jsem viděla už jednou, nesrovnatelné prostředí a úžasný herecký výkon.
- Uvědomila jsem si znovu význam veršů.
- Čarovala s verši, až nás očarovala.
- Skvělé intermezzo.
- Samým horkem nemám slov.
- Chyběla mi tam Jarmila.
- Strhující herecký výkon.
- Obdivuji herecký výkon v nelidských podmínkách.
- Obdivuji dobrou paměť.

10

Večer, horko, dusno, ALE: Bára Hrzánová sama na jevišti, s ní však přicházejí všechny postavy, pocity, obrazy, zvuky, vzpomínky... co jich jen v Máji je. Byly k vidění i citění slečna Sdělnost, pan Nadhled, strejda Rozpor, madam Kreativita a také v sále bylo přítomno to milé - ne vždy zachytitelné, o to však cennější Sdílení.... Však také ovace na konci, co nebraly konce, svědčily o tom, že když je divadlo dobré, je divadlo dobré. *Renda*

Mexi mrou a mrou

Cítím se prázdný, mdlý a starý
není mi dobře. Zle mi je...
život je dar nad všechny dary
a smrt je sladká prémie

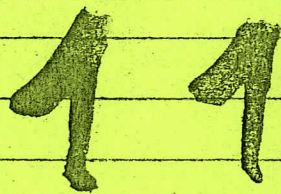
Šílená bdělost úpí ze sna
je vůbec noc, a nebo den...
žít život nelze, – daň je děsná
a smrt? Té už jsem nehoden

9.15: To jsem dopadl. Krcháč (J. H. Krchovský – pozn.aut.) by to řekl asi takhle↑. Tak mi je. Anebo snad ani není. Černé brýle dneska asi nesundám. Opili mne totiž, opili... Z Prostějova jsem doposud viděl: Hotel Avion, Redakci v Duze, Ječmínka, U hradeb, Prior, Lahůdky Děsi, 12 opic, dvakrát noční park při přechodu do 12ti opic a jeden jediný zápas Španělska s Tunisem, do kterého ženský z redakce neustále kecalý, a blbě se ptaly, kteří jsou kteří a proti komu hraje ten fotbalista v černém dresu. Navíc jsou pořád chytré! Když si postesknu po Praze, že tento týden Na Zábradlí přicházím o Čtvrtníčkovy Dějiny fotbalového účesu a scénický rozhovor s Frantou Strakou, povědí mi na to: „Viš, Tomáši, já ti tedy něco řeknu – nemůžeš být všude.“ Tak jo, vezmu si kočku na vodítko a půjdu do redakce.

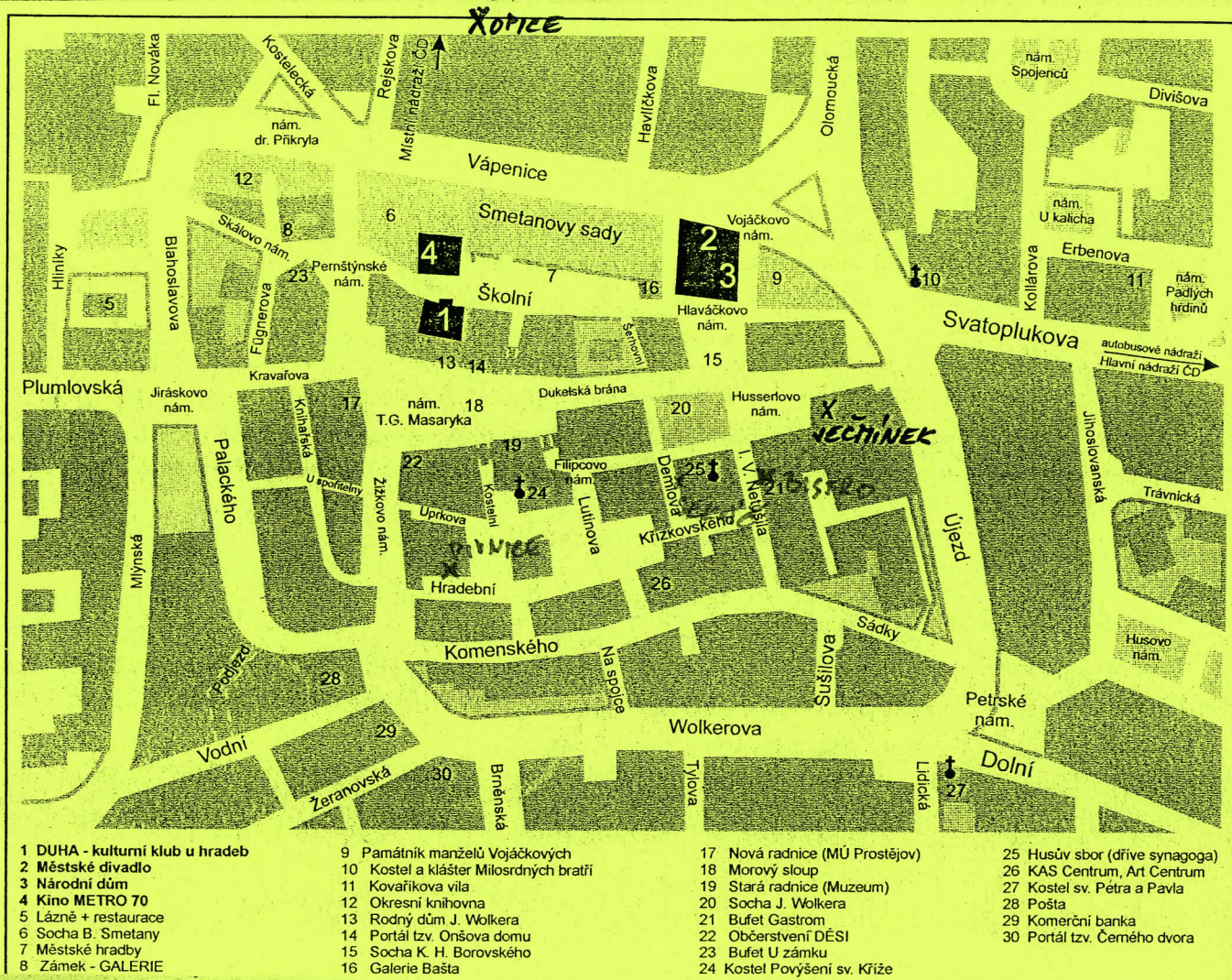
15.10: Filátka jako oběd U Hradeb nebylo špatné. Rozhodně lepší než ranní vyprošťovací zelňačka v Lahůdkách, které holky z redakce nazývají Prasečák. Ale ony jen nerozumí umakartové poetice. Jardovi snědla servírka od Hradeb oběd a potila se, dle vlastních slov, aj stoja. Tak jsem vcelku zvědavý na ten večerní Máj s Hrzánovou. Naposledy jsem jej slyšel asi před pěti lety na festivalu ve Valmezu, četl jej Kačer s Potměšilem, a byla to vcelku nuda. A také sem zvědav na zahájení, a zítra na toho Utinka, toho inženýra poezie, protože být inženýrem poezie musí být daleko nejlepší ze všech inženýrských postů, nad inženýrem poezie už může být snad jen inženýr inženýrů.

21.40: No tedy, zahájení bylo. To se o tom dá asi tak říct. Elegantní, dobrý nápad, bylo co fotit, i pan starosta si zahrál, ale možná trochu v šum zapadající. Mělo to takový nikam se neženoucí drajv, inu na začátku století a na Moravě plyne čas pomaleji. A Bára. Jó Bára, ta byla. To bylo poloh! Já mám takový pocit, že ona z toho Máchy vytáhla úplně všechno, co šlo, a vůbec, že ten Máj je najednou polykatelný a vnímatelný. Ale co si budem povídat, jako okouzlený divák, jsem se na chvíli možná v Máji ocitl, nicméně někde v Africe, na kost propocený a to mi ještě pořád seděla za krkem ta kočička. Schválně, kdo nezatoužil, aby na něj Bára cákla, když se tam jak kachnička ráchala v tom umývadle!? A tak k duhovým zítřkům volám: Hynku, Viléme, Ventilace!

Tomtom

Kudry kam

...sme šli na jedno

Dnes vám představíme doslova lidové gastro okénko! Tak takovýhle ceny, to teda, to sem dlouho neviděl. Ježišmarjá, malá polívka za 6 a velká za 9 korun. Hotovky i s přílohou od 40 do 55 kaček, přičemž najdete mezi nimi jak masíčko, tak rybičku, zeleninový karboš nebo sójový plátek. Nutno ochutnat také místního kvasnicového Valáška, nebo jedenáctistupňovou či dvanáctistupňovou Holbu. A salát, salát tu mají za 4 koruny, zelný nebo míchaný! Kde? U Hradeb. Tato štace se vyplatí hlavně po čas obědů, tedy do 14.30. Ovšem pro toho, kdo není jenom intoušek, ale také fanoušek a dokáže pořádně světsky zafandit, bude mít během týdne hospa U Hradeb i jiný nezastupitelný význam. Vedle výčepu totiž celý den běží obří televizní obrazovka a dle týpků, usazených v tmavých koutech i na čestných místech podniku, soudím, že zdejší atmosféra od třetí odpolední, kdy začínají první zápasy, bude přinejmenším poctivá, stejně jako zdejší krmě a pitivo.

A pro ty, kteří jsou vážně na mizině, jsme objevili vývařovnu - Lahůdky v ulici I.V. Netušila (hned vedle Husserlovo nám.), v které jako by se zastavil čas. I víceméně i ceny. Zabijačková, zelná, gulášová, sekaná, klobása, párky, prejty, ovar a asi padesát druhů jídel. Dopolední meníčko i s nápojem do 50 kaček.